

інформаційного листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, у якій зазначає: 1) мотиви застосування або відмови у задоволенні клопотання про відсторонення від посади; 2) перелік документів, які посвідчують обіймання особою посади та які підлягають поверненню особі або вилученню на час відсторонення від посади; 3) строк відсторонення від посади, який не може становити більше двох місяців; 4) порядок виконання ухвали. Копія ухвали надсилається особі, яка звернулася з відповідним клопотанням, підозрюваному, іншим заінтересованим особам не пізніше дня, наступного за днем її постановлення, та підлягає негайному виконанню в порядку, передбаченому для виконання судових рішень.

Список використаних джерел

1. Про деякі питання застосування законодавства про відповідальність за ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів: постанова Пленуму Верховного Суду України № 15 від 8 жовтня 2004 р. // Постанови Пленумів Верховного Суду України в кримінальних справах. – К. : ПАЛИВОДА А. В., 2010. – С. 313-322.

2. Про деякі питання здійснення слідчим суддею суду першої інстанції судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження: інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ України № 223-558/0/4-13 від 5 квітня 2013 р. // Новий Кримінальний процесуальний кодекс України: коментарі, роз'яснення, документи / відп. ред. В. С. Ковальський. – К. : Юрінком Інтер, 2013. – С. 174-184.

Кириленко С.С.

АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ ПОЧЕРКОЗНАВЧОГО ДОСЛІДЖЕННЯ РУКОПИСІВ, ВИКОНАНИХ ОСОБАМИ В СТАНІ АЛКОГОЛЬНОГО СП'ЯНІННЯ

Доволі поширеними в судовому почеркознавстві на сьогодні є неідентифікаційні дослідження рукописних текстів та рукописних записів, виконаних особами в стані алкогольного сп'яніння різного ступеня тяжкості. Про це свідчить і експертна практика, в результаті дослідження якої стало відомо про численні випадки виконання рукописів в різноманітних за призначенням та походженням документах особами, що перебували під впливом цього збиваючого фактору. Почеркові об'єкти, виконані у такому стані, зустрічаються у різного роду договорах, дорученнях, боргових розписках, передсмертних записках, заявах, процесуальних документах тощо.

Згідно з існуючою методикою вирішення судово-почеркознавчих діагностичних завдань в рамках вирішення головного судово-почеркознавчого діагностичного завдання експерт має вирішувати комплекс

підзавдань, завершальним з яких є встановлення конкретної причини незвичності письма [1, с. 4]. Встановлення факту виконання рукописних текстів та рукописних записів в такому незвичайному психофізіологічному стані як стан алкогольного сп'яніння є важливим діагностичним підзавданням, яке повинен розв'язати експерт при проведенні почеркознавчого дослідження та, окрім того, воно може бути частиною розв'язання ідентифікаційних завдань, тобто проміжним етапом при ідентифікації виконавця таких почеркових об'єктів.

Актуальність розв'язання завдання зі встановлення факту перебування особи, яка виконувала певний рукописний текст або запис в стані алкогольного сп'яніння, також обумовлюється наявністю відповідного питання про перебування особи, яка виконала досліджуваний рукописний текст, в незвичайному стані в орієнтовному переліку вирішуваних питань у діючих Науково-методичних рекомендаціях з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень [2].

Наявність тісного зв'язку між станом алкогольного сп'яніння та характером письма відмічають як вітчизняні так і зарубіжні спеціалісти різного профілю. Про це свідчать діагностичні ознаки, наявні у почерках осіб, які знаходяться в такому незвичайному стані, та які можна використовувати як об'єктивну основу для вирішення діагностичного завдання. У вітчизняній та пострадянській довідковій медичній і криміналістичній літературі наявні хоч і важливі, але нечисленні дослідження орієнтовного характеру (через відносно невеликі об'єми експериментального дослідження) про стійкість, характер та межі зміни ознак почерку в рукописних текстах осіб, які перебували під впливом алкогольного сп'яніння. Такі дослідження переважно проводилися в 60-і та на початку 70-х років ХХ ст. Костенко К.І., Нефедовою Т.К., Асаф'євою Н.І., Татаріновою Т.Є., Тринкіною І.А., Макейчиком С.Г., Томіліним В.В. Відомі також дослідження і на початку 2000-х р.р. (Шкоропат Є.А.). Що ж стосується зарубіжних літературних джерел, то характер описуваних в них порушень в почерку в основному схожий і цілком узгоджується (з урахуванням відмінностей у термінології) з тими змінами, які спостерігалися й описані в роботах вітчизняних авторів, які працювали над тією самою проблемою. [3, с. 48-50].

Важливою проблемою також є відсутність будь-яких методик та методичних рекомендацій для діагностичного дослідження рукописних текстів і рукописних записів, виконаних особами в стані алкогольного сп'яніння, як в наявній почеркознавчій науковій літературі загалом, так і у Реєстрі методик проведення судових експертиз. Втім, в Україні вже є досвід розробки методик з визначення перебування особи у стані алкогольного сп'яніння за почерком, але відносно інших почеркових об'єктів, а саме підписів: «Криміналістичне дослідження підписів, виконаних у стані сп'яніння» (р/к 1.1.20 у Реєстрі методик проведення судових експертиз), «Судово-почеркознавче дослідження підписів, виконаних у незвичних умовах» (р/к 1.1.33) [4].

Отже, зважаючи на вищесказане, на теперішній час виникає необхідність в розробці відповідних методичних рекомендацій, що б дозволили отримати необхідну інформацію про змінені рукописні тексти та рукописні записи, виконані особами в стані алкогольного сп'яніння, та про особливості їх дослідження. Здійснення цього завдання потребує подальшого детального вивчення експертної практики з дослідження таких почеркових об'єктів, проведення експериментальних робіт з їх накопичення, обробки та аналізу, що дозволить, зважаючи також і на попередні дослідження, виокремити комплекс діагностичних ознак, характерних для вказаного збиваючого фактору.

Так, наприклад, в Київському НДІ судових експертиз Міністерства юстиції України проводиться науково-дослідна робота, у результаті якої будуть запропоновані методичні рекомендації з дослідження рукописних текстів та рукописних записів, виконаних особами в стані алкогольного сп'яніння. Дана методика буде заснована на якісних методах дослідження та сприятиме розв'язанню як судово-почеркознавчих діагностичних так і ідентифікаційних завдань.

Список використаних джерел

1. Куприянова А.А. Методические рекомендации решения судебно-почерковедческих диагностических задач / А.А. Куприянова. – Минск, 1982. – 52 с.

2. Науково-методичні рекомендації з питань підготовки матеріалів та призначення судових експертиз: затв. наказом МЮ України від 08.10.1998 № 53/5; зареєстровано 03.11.1998 за № 705/3145 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: rada.gov.ua.

3. Орлова. В.Ф. Судебно-почерковедческая диагностика: учеб. пособие для студентов вузов. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, Закон и право, 2006. – 160 с.

4. Реєстр методик проведення експертиз [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rmpse.minjust.gov.ua/>

Кірізлєєв С.М.

ОКРЕМІ ЕЛЕМЕНТИ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

В юридичній літературі вже були спроби розглянути криміналістичне забезпечення як окремий об'єкт дослідження. Появі нового терміна передувала значна робота з його обґрунтування, окреслення змісту, визначення поняття, але детального розроблення з цього питання, у тому числі на монографічному рівні, ще не проводилося.

Так, у 1996 р. в Академії внутрішніх справ України була створена кафедра криміналістичного забезпечення органів внутрішніх справ, у назві якої відобразився цей напрям діяльності та знайшов використання даний термін.

Одна з перших згадок цього терміна в юридичній літературі